

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ๖๖/๒๕๕๕

วันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖๗ วรรคสี่ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๙ หรือไม่

ความเห็น

บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๔ เป็นเรื่องสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลของชนชาวไทย ย่อมมีเสรีภาพในการเดินทาง การเลือกถิ่นที่อยู่ การจำกัดสิทธิดังกล่าวจะกระทำได้อาศัยอำนาจทางกฎหมาย เฉพาะเพื่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน การผังเมือง หรือเพื่อสวัสดิภาพของผู้เยาว์ และห้ามมิให้เนรเทศบุคคลผู้มีสัญชาติไทยออกนอกราชอาณาจักร หรือห้ามบุคคลดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร

การห้ามบุคคลมิให้ออกนอกราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖๗ วรรคสี่ เป็นมาตรการอย่างหนึ่งให้อำนาจสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ร้องขอให้ศาลอาญามีคำสั่งห้ามบุคคลที่มีลักษณะอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน โดยมีเหตุอันสงสัยว่าบุคคลดังกล่าวจะหลบหนีออกนอกราชอาณาจักร แม้บทบัญญัตินี้จะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่งก็ตาม แต่ในวรรคสองของมาตราเดียวกัน ก็ให้ออกกฎหมายจำกัดเสรีภาพดังกล่าวได้ เพื่อความมั่นคงของรัฐ เพื่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน การผังเมือง หรือเพื่อสวัสดิภาพของผู้เยาว์ ในส่วนของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖๗ วรรคสี่ พอถือได้ว่าเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนในอันที่จะป้องกันมิให้ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายนี้หลบหนีออกนอกราชอาณาจักร และจะได้มีโอกาสนำตัวมาสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมาย การสั่งห้าม

ออกนอกราชอาณาจักรเช่นนี้ ก็ยังให้เป็นอำนาจของศาล เท่ากับให้ฝ่ายตุลาการได้พิจารณาถึงเหตุผล และความจำเป็นอีกชั้นหนึ่ง เว้นแต่กรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน คณะกรรมการ ก.ล.ต. จึงจะมี คำสั่งห้ามมิให้บุคคลนั้นออกนอกราชอาณาจักรไว้ก่อนเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกินสิบห้าวัน ดังนี้ กฎหมาย มาตรการนี้ย่อมเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลเพียงเท่าที่จำเป็น มิได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิ และเสรีภาพ ทั้งยังใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใด บุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ อีกด้วย พระราชบัญญัติ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖๗ วรรคสี่ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๔

ในส่วน of รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญมาตรานี้เป็นบทบัญญัติคุ้มครอง บุคคลเกี่ยวกับโทษทางอาญา การห้ามออกนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖๗ วรรคสี่ มิใช่โทษทางอาญา และมีใช้วิธีการปฏิบัติต่อ ผู้ที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิด จึงไม่มีกรณีที่ถูกกฎหมายมาตรานี้จะขัดหรือแย้งด้วยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖๗ วรรคสี่ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๙

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ